

Fucking Åmål-Alexandra tar plats bakom kameran

Alexandra Dahlström är aktuell som regissör till novellfilmen *Lacrimosa* som visas på Stockholms filmfestival. Foto: Alexandra Aristarhova

14 år gammal dundrade hon in i biosalongerna som rebellisk tonårin i "Fucking Åmål".

Efter flera år i italiensk exil är Alexandra Dahlström åter aktuell i Sverige. Den här gången som regissör.

På fredag 23 november visas Alexandra Dahlströms regidebut, novellfilmen "Lacrimosa", på Stockholms filmfestival. Själv befinner hon sig just nu i Thailand för att assistera Lukas Moodysson under inspelningen av hans nya film "Mammoth" Punkt SE når henne via mejl.

Du var regiassistent redan till "Lilja forever". Det verkar som om de här tankarna har funnits ett tag?

- Mm, jag ville ju lägga mig i ljussättningen på filmer när jag bara var fjorton. Sen, när jag var sjutton, satte jag och en kompis upp "Medea". Vi bearbetade två översättningar, en av Hjalmar Gullberg och en av Agneta Pleijel, i flera månader. När vi var klara hade vi komprimerat den här mastodonttragedin till

en halvtimme. Det var bland det roligaste jag gjort i hela mitt liv.

Hur seriöst vill du satsa på en regikarriär?

- Jag vill producera så småningom. Men först vill jag ha en juristexamen. Fast man måste nog göra en sak i taget. Jag började köpa skivor när jag var tretton och la nästan alla pengar på det. Sen upptäckte jag att jag kunde mer om film fastän jag aldrig ansträngt mig för det på samma sätt. Om man är en filmnörd och gillar att skriva är det antagligen en naturlig konsekvens att vilja regissera förr eller senare.

Kvinnliga regissörer är än så länge underrepresenterade i svensk filmindustri. Sporrar eller skrämmer det dig?

- Men jag kollar så lite på svenska grejer. Jag har alltid älskat Claire Denis, Agnès Jaoui och till och med Asia Argento. Och de är ju inte svenska. Det är sådant slöseri med energi att hålla på att tänka i sådana banor. Man ska göra det man vill och tror på och inte hela tiden leta efter problem.

Vilket är ditt drömprojekt som regissör?

- En film om krig och bränder och kungahus och sjumilaskogar och omöjlig kärlek som ändå lyckas motbevisa mänsklig ondska i slutet. Fast den har jag inte skrivit än.

Vi har inte sett dig på vita duken i Sverige sedan "Fröken Sverige". Men nästa år dyker du upp i Manuel Conchas film "Bashtu". Varför har det dröjt så länge?

- Därför att jag har fokuserat på en europeisk karriär. Jag har spelat in film i Rom, en tv-serie i Amsterdam och provfilmats skitmycket i Paris. Samtidigt har jag varit väldigt noga med att inte tappa kontakten med Sverige så jag har hängt här så ofta jag kunnat.

I din blogg beskriver du en italiensk filmindustri som är både sexistiskt och utseendefixerad. Hur hanterar du det?

- Genom att inte ta det på för stort allvar. Man kan leka med sitt blonda hår och borra sina ljusa ögon i dem man provfilmade för. Men det viktigaste är att lära sig bra italienska och komma ihåg vad det är man vill och varför. Italienare är oerhört rasistiska och ytliga. Fast har man väl förstått hur de tänker är det ganska lätt att lura dem.

Martin Ekelund

Fotnot: Intervjun har gjorts via e-post.

Fakta Alexandra Dahlström:

Alexandra och Rebecca Liljeberg i Fucking Åmål.
Foto: Lotte Fervall

Ålder: 23.

Bor: Rom.

Familj: Ja.

Tidigare filmer: "Sanning eller konsekvens", "Fucking Åmål", "Tomten är far till alla barnen" och "Fröken Sverige".

Aktuell: Som regissör till novellfilmen "Lacrimosa" och skådespelerska i Manuel Conchas "Bashtu".